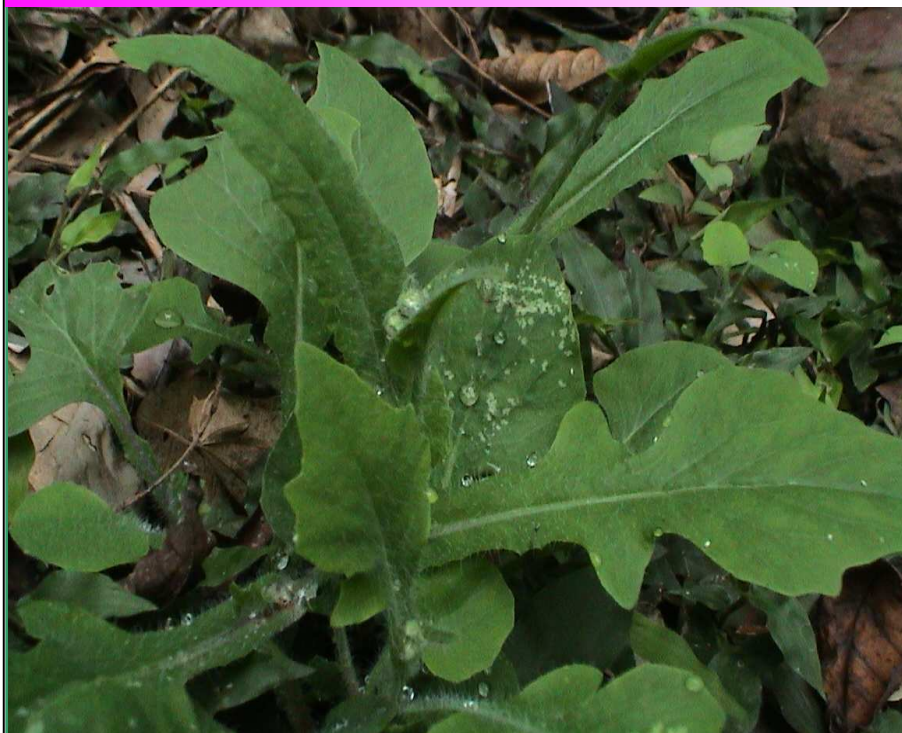

หางปลาช่อน

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Emilia sonchifolia* (L.) DC.

ชื่อพื้นเมือง ผักลิ้นปี (นครราชสีมา); ผักกาดนกเขา (นครศรีธรรมราช); ผักแดง (เลย); ผักบั้ง (ลำปาง); หางปลาช่อน, หูปลาช่อน (ภาคกลาง); เอียะเออ้ง (จีน)

ชื่อวงศ์ COMPOSITAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น หางปลาช่อนเป็นไม้ล้มลุก ขนาดเล็ก สูง 20 – 50 เซนติเมตร ลำต้นตรง บริเวณโคนต้นมีขนละเอียด

ใบ ใบเป็นใบเดี่ยว ออกตามลำต้น ไม่มีก้านใบ ขอบใบหยักเว้า หลังใบสีเขียว มีขนนุ่มสีขาวปกคลุม ท้องใบสีม่วงแดง

ดอก ดอกออกเป็นช่อแยกแขนง ที่ปลายแขนงเป็นช่อกระจุกแน่น กลีบดอกมีขนาดเล็ก สีชมพู เชื่อมติดกันเป็นหลอดๆ ออกดอกเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน

ผล ผลเป็นผลเดี่ยว เปลือกแข็ง เมล็ดแบนรี มีปุยสีขาวติดที่ปลายเมล็ด ปลิวตามลมได้ง่าย ออกผลเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง และที่รกร้าง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดรำไร ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด ในที่ค่อนข้างชื้น

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร ใบอ่อน ยอดอ่อน รับประทานเป็นผักสดแกลั้มกับน้ำพริก ลาบ

รส จืด เย็น

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด